

מעדותה של שרה לוש (אריוביץ) על השחתת המידות במחנות

העקורים

לוש (אריוביץ), שרה, ילידת ברטקה (Bratcka), הונגריה. העדה ובעלה נולדו בהונגריה, בעלת בריתה של גרמניה הנאצית והיגרו להולנד. גרמניה פלשה להולנד ב-10 במאי 1940. מאחר ולבני המשפחה הייתה אזרחות הונגרית הם קיבלו זכויות מסוימות, למרות יהדותם. בספטמבר 1942 נשלחה משפחת העדים למחנה המעבר וסטרבורק (Westerbork). בשנת 1943 נלקחה העדה עם שלושת ילדיה לראוונסבריק (Ravensbrueck), אך שוחררה מהעבודה במחנה בכדי לשהות עם ילדיה. עם פינוי המחנה, צעדה עד לברגן-בלזן (Bergen-Belsen), שוחררה משם ב-15/4/1945 ע"י הצבא האנגלי. עם תום המלחמה נפגשה העדה עם בעלה בהולנד ובשנת 1949 היא עלתה למדינת ישראל.

היו שם נשים, קשה לספר דברים כאלה, אבל לדאבוננו זאת האמת. יותר קל לכתוב את זה מאשר לדבר על זה. היו שם נשים אחרי המלחמה שהיו בודדות, אני לא יודעת מאיפה הן היו, הן היו לבד. הן ראו שני ילדים אינטלגנטים יפים, הן חשבו שנשאר האבא, אז הן החליטו לתפוס את הילדים האלה, ואז כאשר האבא יחזור אז יהיה להן... ככה סיפרו לי. זה באמת קשה להגיד את זה, אבל זה ככה. היו נשים כאלה... לקחו את שני הילדים האלה, התחברו איתם, ופתאום היו איתם כמו עוגת דבש. הן דיברו ודיברו. הלכו ובדקו את הרשימות. שם חילקו את הרשימה מי שנפטר, כל הנפטרים. שם כנראה ראו את הקלוש הזה [אבי הילדים], וכשראו שקלוש נפטר אז עזבו את הילדים. זה קשה לספר, אבל זה היה. כל-כך קשה לספר את זה, אבל צריך לספר את זה. את יודעת שנשים אפילו במצב כזה כבר דואגות מה יהיה, איפה אני אשיג גבר. גם רצו אולי להסתכל אם הבעל שלהן חזר או מישהו חזר. קראו את כל הרשימות, אני לא ראיתי את הרשימות, אבל שמעתי שיש דבר כזה. דיברו כמובן בשקט. חבל שסיפרתי לך.

מקור: ארכיון יד ושם 0.3/10424